

URBAANEJA ELÄINSATUJA – SHIATSUN JA SIENITERAPIAN KERA

HAASTATELUSSA *Julia Vuori*

KUVIA TEHDESSÄVI OLEN MUODOSTANUT OMAN NÄKÖKULMANI. KORDSTANUT HALUAMIANI ASIOITA JA LISÄNNYT TOISIA, JOITA TEKSTISSÄ EI OLE. TOISEN TEKEMÄÄN TEKSTIIN REAGOIMINEN ON HAUSKAA VUOROPUHELUA. KERTOO JULIA VUORI, PALKITTU KUVITTAJA JA SIKA-SARJAKUVAN ÄITI.

Mervi Heikkilä

Tällä hetkellä työällä on jatkoa palkituille ja kehuville lasten taidekirjoille. Sarjakuvantekijä Vuori ei kuitenkaan tunne olevansa, Sikatarinoitaankin hän kutsuu kuvakertomuksiksi.

– Pitäisi ensin tietää, mitä on kuva- taide, mitä on sarjakuva. Alueiden määrittely on kompleksista, rajat ovat häilyviä. Jätän määrittelyn muille, Vuori pohtii.

Toimittajan mielestä Sika kuitenkin sulautuu kivuttomasti nykysarjakuvan kirjajaan kenttään, eikä taiteilija pane pahakseen, jos Sikaa kutsutaan sarjakuva- hahmoksi. Itse Sialta asiaa ei kuitenkaan kysyty.

Ystävän lohdutukseksi

Sympaattinen Sika tunnetaan lähinnä Nyt-liitteen sivuilta, mutta syksyllä Ota- valta ilmestyi jo toinen kovakantinen Sika-albumi, Sika Pariisissa.

– Sarjakuviin olen tehnyt sekä tekstin että kuvat, joten lähestymistapa on erilainen. Tarina on syntynyt sattuman- varaisesti, ilman suunnitelmia, kuva ja testi yleensä yhtä aikaa. Yllätyksellisyys-

PANDA SANDY EI KÄY TÄTÄLLISEN SUIKAIIN HUUTOISIN KAI KUN KAKKIN KÄÄNTÖNEN EIKÄ HÄN KÄYVÄIKÄÄ JUVONKAIHON BANANIKKAVUO SUIPEL- TOKIIN KÄYVÄISIA AATTO- LIN EIKÄ PANDA SUIKAIHON ON VILKÄ KÄYVÄISITÄN.

den säilyttäminen vuoropuhelussa itsensä kanssa on vaikeaa ja siksi tämä työtapaa vaatii virikkeitä ja taukoja, Vuori miettii.

Sika sai aikanaan alkunsa surullisen taiteilijaystävänsä piristykseksi piirretystä pienestä kuvakertomuksesta. Ensimmäisessä tarinassa sika paljastaa pelkonsa, sääliittämyytensä ja kömpelyytensä sekä kykenemättömyytensä olla tehokas ja järkevä. Sitten Vuori tarjosi sikaa julkaistavaksi, ja tämä vähän outo olio kelpasi hyvin lehti- ihmisille. Nyt vuosia myöhemmin hieman avuton sika edelleen omalaatuisella tavallaan lohduttaa omaan arkeensa hukkunutta eliökuntaa löytämällä iloa ja mielihyvää mitä yllätyksellisimmistä paikoista. Vuoren omaan ahdistukseen auttaa mm. Gary Larsonin lukeminen. Vuoren maailma onkin asutettu Larsonin tapaan eläimillä.

Inhimillisillä piirteillä varustetut eläimet eivät Vuoren mielestä ole kadottaneet kykyään paljastaa ihmisten maailmasta olennaisia piirteitä.

– Ihaillen ja kunnioitan eläimiä. Ne ovat asioiden tulkitusjoiha hyvin ilmaisuvoimaisia, kauneudessaan ja värikkyydessään ylivoimaisia.

Taiteilija Pariisissa

Helsinkiläissyntyinen Vuori on pikkutyttöä lähtien asunut eripituisia aikoja Ranskassa, jossa hänellä on sukulaisia ja nyttemmin myös aviomies. Ympäristö ei voi olla vaikuttamatta työhön, jonka aiheet ja ideat tulevat läheltä omaa elämää.

– Ympäristönvaihdos vaikuttaa tekemiseen kokonaisvaltaisesti. Näkökulma muuttuu ja esim. värit ja kompositiot vaihtuvat. Ranskassa aktiivinen tekeminen muuttuu tarkkailevammaksi ja tulee itse haavoittuvammaksi. Ranskassa asuminen merkitsee työn kannalta tietysti myös jatkuvaa postin jonoissa seisomista ja suuria puhelinlaskuja.

Ihmisenä Vuori tunnustaa muutenkin olevansa tarkkaileja, toiseuden ja vierauden tunteet ovat tuttuja.

Hän tekee töitä hyvin epäsäännöllisesti, usein yöllä ja pitkiä rupeamia yhteen menoon. Jos pakottavia aikatauluja ei ole, välissä voi olla pitkiäkin taukoja, jopa viikkoja. Sian pehmeät värit ja viivat syntyvät peite- ja vesiväreillä sekä lyijykynällä.

Vuoren isä on tunnettu kuvittaja, graafikko Pekka Vuori ja äiti Sirkka Vuori on tekstiilitaiteilija.

– Töistä keskustelu on luontevaa taiteilijavanhempien kanssa. Uravalintaan se on vaikuttanut ainakin siten, että välineitä tekemiseen ja kannustusta ei ole puuttunut. Piirtäminen on muuttunut ammatiksi melkein huomaamatta. »

JULIA VUORI PÄHKINÄKUURESSA

- Syntynyt Helsingissä vuonna 1968
- Opiskellut Taideteollisen korkeakoulun graafisen taiteen ja valokuvataiteen osastolla 1986–1990.
- Kirjankuvituksia lastenkirjoihin on syntynyt paljon: Jennin talli 1989, Kissa Sepälä ja Hiiri Heiskanen 1990, Jennin talo 1990, Tunnetko? Lasten Ateneum 1991, Tiittäisen pippurimylly 1991, Eventyriand (H.C. Andersenin satuja, osat 1 ja 2. Norja 1993), Tapiiri sairastaa 1994, Eero 1994 Nykyaide suurin piirtein 1998, SIKa sarjakuva-albumi 1998, Unennäkijä tulee (Hugo Simberg) 2000, SIKa Pariisissa, sarjakuva-albumi 2000.
- Multivisioitakin on pari: Lasten Ateneum osa 1. 1991, Eero, osa 2 1993
- Kuvitustyöt sekä muu taiteellinen tuotanto on ollut esillä useissa omissa ja yhteisnäyttelyissä, esim Färsaarilla 1999 ja kuvitusnäyttelyssä Pariisissa.
- Oivaltavaa kuvittajaa on muistettu myös mm. Nuoren taiteen Suomi -palkinnolla 1994 ja Rudolf Koivu -palkinnolla 1999.